

Ο Μπορίσπολ Αντώνιος: οι πιστοί μας αισθάνονται προδομένοι από το Οικουμενικό Πατριαρχείο

Ο Πρωτοσύγκελος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας Μητροπολίτης Μπορίσπολ και Μπροβάρυ Αντώνιος απάντησε στις ερωτήσεις του εκκλησιαστικού πρακτορείου ειδήσεων Romfea.gr.

Σεβασμιώτατε, την 13η Νοεμβρίου συνεδρίασε η Σύνοδος της Ιεραρχίας της Ουκρανικής Εκκλησίας. Ποιά ήταν τα βασικά αποτελέσματα αυτής της συνεδρίασης;

Πρώτα απ' όλα η Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας μας με τις αποφάσεις του έχει μαρτυρήσει και επιβεβαιώσει την εσωτερική ενότητα της Εκκλησίας μας.

Ξέρουμε, ότι οι αντιπρόσωποι του κράτους μας, που προσθούν την ιδέα της αυτοκεφαλίας, έχουν υποσχεθεί στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, ότι δήθεν 20-25 αρχιερείς από την Εκκλησία μας σίγουρα θα πάνε στην λεγόμενη «ενωτική σύνοδο», όπου πρόκειται να διαμορθωθεί μια καινούρια «ενιαία εκκλησία».

Αν όχι 20, τότε τουλάχιστον 10 αρχιερείς σίγουρα θα πάνε, - έτσι πίστευαν και στο Φανάρι.

Στα ΜΜΕ γράφτηκε, ότι σε αυτές τις μέρες στο Κίεβο κρυφά βρισκόταν ο Μητροπολίτης Γαλλίας Εμμανουήλ με τον σκοπό να προετοιμάζει την «ενωτική σύνοδο».

Στην πραγματικότητα, όμως, μόνο ένας επίσκοπος, δηλαδή ο Μητροπολίτης Βινίτσης Συμεών, αρνήθηκε να υπογράψει τις αποφάσεις της Συνάξεως της Ιεραρχίας μας.

Αυτή η στάση του Μητροπολίτου Συμεών προκάλεσε έντονες διαμαρτυρίες από τους κληρικούς στην Ιεράς Μητροπόλεως του (περίπου 50 ιερείς της πόλεως Βίννιτσα διαμαρτύρησαν και πλήθος λαϊκών τους έχουν ενισχύσει), έτσι ώστε ο Μητροπολίτης Συμεών, έστω και αν ο ίδιος δεν έχει υπογράψει τις αποφάσεις, αναγκάστηκε να βγάλει την επίσημη δήλωση, ότι παρά ταύτα οι αποφάσεις της Συνόδου της Ιεραρχίας είναι υποχρεωτικές για όλη την Εκκλησία της Ουκρανίας, συμπεριλαμβανομένης και της Ιεράς Μητροπόλεως Βινίτσης.

Αυτό το είπε, επειδή κατάλαβε, ότι κινδυνεύει να χάσει την επαρχία του, η οποία δεν τον ακολουθεί σε αυτό το θέμα. Αυτό σημαίνει, ότι η ιδέα της «Κωνσταντινουπολίτικης αυτοκεφαλίας» δεν απολαμβάνεται μέσα στο εκκλησιαστικό λαό και το κλήρο της Εκκλησίας μας.

Δεν υπάρχουν «εκατομμύρια» πιστοί, οι οποίοι δήθεν περιμένουν τον Τόμο για την αυτοκεφαλία, όπως λενε τα δικά μας ΜΜΕ, αλλά και ήδη επισήμως ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, ο οποίος, όπως φαίνεται, υιοθέτησε την λογική των σχισματικών μας.

Γιατί το λέω αυτό; Γιατί σήμερα από το στόμα του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως ακούμε τους ίδιους ισχυρισμούς και την ίδια επιχειρηματολογία, την οποία εδώ και χρόνια ακούγαμε από τους σχισματικούς μας.

Υποθέτω, ότι όπως αυτή η ιδεολογία προκάλεσε το σχίσμα στην Ουκρανία, έτσι ήδη προκαλεί

προβλήματα και σε διορθώσιμο επίπεδο.

Εδώ θα ήθελα να θυμίσω τα αποσπάσματα από την επιστολή του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ. Αναστασίου στον Πατριάρχη Μόσχας κ. Κύριλλο, τα οποία δημοσιεύτηκαν στο εκκλησιαστικό τύπο, όπου ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος είπε, ότι αντί να έχουμε την ενότητα των Ορθοδόξων στην Ουκρανία, θα φτάσουμε στον κίνδυνο της διάσπασης της ενότητας της οικουμενικής Ορθοδοξίας.

Έχοντας λάβει υπ' όψιν όλα αυτά η Σύνοδος της Ιεραρχίας έβγαλε το ανακοινωθέν, στο οποίο αναφέρεται, ότι το αυτοκέφαλο σήμερα δεν αντικατοπτρίζει τις εσωτερικές εκκλησιαστικές ανάγκες, μας επιβάλλεται έξωθεν, και η Εκκλησία μας δεν θα λάβει μέρος στην «ενωτική σύνοδο», δεν θα ενωθεί με τους σχισματικούς, χωρίς να μετανοηθούν εκείνοι.

Έχουμε την εντύπωση, ότι το κράτος μας μαζί με τους σχισματικούς και το Οικουμενικό Πατριαρχείο θέλουν να αποσπάσουν κάποιο μέρος από την κανονική Εκκλησία μας. Αλλά η Εκκλησία μας έχει δείξει την ενότητα και ακεραιότητα της.

Όμως, στα ουκρανικά ΜΜΕ διαδίδεται, ότι δήθεν υπάρχουν 15 πληρεξούσια από κάποιους Μητροπολίτες, οι οποίοι μόνοι τους δεν θα πάνε στην «ενωτική σύνοδο», αλλά θα εμπιστευτούν κάποιον να ψηφίσει εξ ονόματός τους;

Διάβασα αυτές τις πληροφορίες. Είναι φαντασίες. Αλλιώς τότε και την «ενωτική σύνοδο» μπορεί να κάνει κανεις διαμέσω ίντερνετ, ή με το Skype. Γιατί να κάνουν κόπο να έρχονται στο Κίεβο; Μιλώντας, όμως, σοβαρά, θέλω να πω δύο πράγματα.

Πρώτο. Αν και ισχύει αυτό, που είπατε, το γεγονός αυτό δείχνει με ποιούς πονηρούς τρόπους θέλουν να κάνουν αυτές τις ανομίες.

Και αυτό το γεγονός δεν δίνει την τιμή πρώτα απ' όλα στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, που μπλέχτηκε σε αυτή την ιστορία.

Και το δεύτερο. Αν κάποιος από τους Επισκόπους θα πάει εκεί, στην «σύνοδο», θα είναι πρώτοι οι πιστοί και οι ιερείς τους, που δεν θα τους αφήσουν να γυρίσουν στις Μητροπόλεις τους, όπως είδαμε ήδη στην Βίνιτσα, αλλά και σε μια άλλη Μητρόπολη, Επίσκοπος της οποίας έκανε κάποια εσφαλμένα βήματα. Θα χάσουν τις Μητροπόλεις τους, και θα μείνουν με τίποτα.

Όλα αυτά σημαίνουν, ότι το θέμα της «κωνσταντινουπολίτικης αυτοκεφαλίας» δεν βρίσκει την ενίσχυση μέσα στον πιστό λαό μας, και όχι είναι αποτέλεσμα των ενεργιών της Μόσχας, όπως ψεύτικα λέγεται δημοσίως.

Ποια στάση πήρε το κράτος σας μετά από την Σύνοδο;

Οι κρατικές αρχές κάνουν απόπειρες για να τρομάξουν τους Επισκόπους και τους ιερείς. Κατά την τελευταία εβδομάδα στα ουκρανικά ΜΜΕ βγήκανε δεκάδες άρθρα με βρώμικες κατηγορίες (ενοχοποιήσεις) έναντι γνωστών στην κοινωνία Επισκόπων και Ιερέων μας.

Εκτός από αυτά οι αντιπρόσωποι Υπηρεσίας Ασφάλειας καλούν τους Επισκόπους μας για συνομιλίες.

Δεν είναι ακόμα διωγμός κατά της Εκκλησίας μας, όπως ήταν κατά την σοβιετική εποχή, έχουν

αλλάξει οι καιροί, αλλά υπονοούν τι θα ήθελαν από μας. Ασκείται πίεση.

Αν μας πίεζε μόνο το κράτος ή κάποιες άλλες μη-εκκλησιαστικές δυνάμεις, δεν θα ήταν για μας τόσο προσβλητικό και δεν θα μας πονούσε, επειδή ξέρουμε την ιστορία της Εκκλησίας και θυμόμαστε τους διωγμούς.

Αλλά όταν το κάνει, ή συμβάλλει, ή παίρνει κρυφό μέρος σε αυτές τις διαδικασίες μία άλλη τοπική Ορθόδοξη Εκκλησία, εννών της Κωνσταντινουπόλεως, είναι πνευματικά και ψυχολογικά πολύ δύσκολο για μας να το δεχθούμε.

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο ενεργεί στην Ουκρανία σαν παρτιζάνος, κρυφά, αγνοώντας την κανονική Εκκλησία με εκατομμύρια πιστούς, 12.500 ενορίες, 90 Επισκόπους, 5000 μοναχούς, αγνοώντας μεγάλη και κανονική Εκκλησία και παίρνοντας την πλευρά εκείνων, που ασκούν την πίεση στην Εκκλησία μας.

Το Φανάρι όλα αυτά που κάνει, τα κάνει με την πολιτική ηγεσία της χώρας μας.

Χθες ο πρόεδρος της Ουκρανίας κ. Π. Ποροσένκο ανακοίνωσε, ότι την 27 Νοεμβρίου στο Φανάρι θα πάει για να λάβει μέρος στην συνεδρίαση της Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου ένας κρατικός υπάλληλος κ. Παυλένκο, ο οποίος όπως λέγεται, θα λάβει μέρος στην τελική σύνταξη ή επιβεβαίωση του κειμένου του Τόμου.

Έτσι ή αλλιώς παρατηρούμε παράξενα πράγματα, όταν κρατικοί υπάλληλοι, λαϊκοί, πρόκειται να λάβουν μέρος στις συνεδριάσεις της Ιεράς Συνόδου μιας Εκκλησίας, και προσπαθούν να διευθετήσουν τα εκκλησιαστικά.

Κρίμα, που αυτή την παράξενη συμπεριφορά βλέπουμε στο Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως.

Εμείς δεν συμφωνούμε με αυτό, και δεν θα δεχτούμε την παρέμβαση των πολιτικών στις εκκλησιαστικές μας υποθέσεις.

Πως το βλέπει και πώς αντιλαμβάνεται τα γεγονότα αυτά ο απλός εκκλησιαστικός λαός και ο κλήρος;

Παρατηρώ σε αυτή την περίοδο κάτι πολύ περίεργο, αλλά και θλιβερό φαινόμενο.

Αυτές οι παράνομες ενέργειες του Οικουμενικού Πατριαρχείου εκθέτουν στα μάτια του πιστού λαού και κλήρου μας όχι μόνο το ίδιο το Οικουμενικό Πατριαρχείο, αλλά και όλη την Ελληνόφωνη Ορθοδοξία.

Μου λένε οι ιερείς μας, ότι τώρα πολλοί πιστοί εξομολογούνται στους πνευματικούς τους για τις αρνητικές σκέψεις έναντι του Οικουμενικού Πατριαρχείου εξαιτίας των ενεργειών του στην Ουκρανία.

Καταλαβαίνουν οι πιστοί μας, ότι αυτές οι σκέψεις δεν είναι καλές για έναν χριστιανό, γι' αυτό και εξομολογούνται.

Κάποιοι ιερείς, που τους άρεσαν να λειτουργούν με ελληνικά άμφια, τα βγάζουν και παίρνουν ρωσικά.

Όποιοι κληρικοί μας πήγαιναν συχνά στο Άγιον Όρος, τώρα παρατηρώ, ότι δεν έχουν πιά μεγάλη

επιθυμία να ξαναπάνε.

Απορούν οι Πατέρες, γιατί σιωπεί το Άγιον Όρος; Γιατι δεν λένε τίποτα οι Αγιορείτες Πατέρες, βλέποντας πώς καταπατούνται οι κανονικές βάσεις της παγκόσμιας Ορθοδοξίας;

Γενικά, παρατηρώ, ότι γεννάει κάποια αντιπαθία έναντι σε όλα τα ελληνικά. Η πιστοί μας αισθάνονται τον πόνο, ότι τους έχουν προδώσει οι ομόθρησκοι τους, δηλαδή το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, το οποίο έχει βάλει το μαχαίρι στην πλάτη της Εκκλησίας μας.

Οι πιστοί μας έχουν την αίσθηση, ότι τους έχουν προδώσει. Και αυτός ο πόνος είναι ο πιο δυνατός και ανυπόφορος, παρά όλες τις έριδες και συγκρούσεις με τους σχισματικούς και ουνίτες, που εμείς επεζήσαμε κατά τις τελευταίες δεκαετίες.

Παρατηρούμε δηλαδή την σιωπηλή διαμαρτυρία στο απλό καθημερινό επίπεδο, κάποια απομάκρυνση από την πλούσια και όμορφη ελληνο-ορθόδοξης παράδοση.

Δεν θέλω να πώ, ότι αυτά είναι τα μαζικά φαινόμενα, αλλά οι τάσεις είναι αυτές. Θεωρώ, ότι είναι πολύ σοβαρό πρόβλημα, επειδή τα ρύγματα στο απλό λαϊκό επίπεδο είναι πολύ δυνατά και μακρόχρονα.

Για αυτό το λόγο εκείνο, πού κάνει Φανάρι στην Ουκρανία, δυστυχώς αντικατοπτρίζεται σε όλη την ελληνόφωνη Ορθοδοξία, και μιλώντας πιο πλατιά – αγγίζει όλο το Σώμα της Ορθοδοξίας.

Ελπίζουμε, να το καταλάβουν στο ελληνόφωνο κόσμο και όλοι μας, με την βοήθεια του Θεού, να βρούμε τις πνευματικές δυνάμεις να τα ξεπεράσουμε.

Πως συμπεριφέρονται οι σχισματικοί σε αυτή την κατάσταση;

Οι σχισματικοί δεν έχουν αλλάξει. Την άρση των αναθεμάτων και των καθαιρέσεων τους οι σχισματικοί τις έχουν κατανοήσει όχι ως προσάρτησή τους στην Εκκλησία, αλλά ως αναγνώριση από την Εκκλησία, της δήθεν σωστής στάσης τους, που έκαναν το σχίσμα.

Τί σημαίνει, ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο έχει αναγνωρίσει τους σχισματικούς; Σημαίνει, ότι άλλαξε την στάση της η Εκκλησία, αλλά δεν έχουν αλλάξει οι σχισματικοί.

Γιατί χρειάζεται η μετανοία από τους αμαρτωλούς ή σχισματικούς στην Εκκλησία; Για να αλλάξουν το νου τους. Η ελληνική λέξη «μετάνοια» σημαίνει την αλλαγή του νού.

Πρέπει οι σχισματικοί να αλλάξουν και όχι να εκβιάσουν την Εκκλησία να αλλάξει η ίδια.

Με άλλα λόγια, ένας αμαρτωλός αντί να μετανοήσει, αντί να αλλάξει την ζωή του μπροστά από τον Θεό, θέλει ο Θεός ο ίδιος να αλλάξει απέναντί του.

Και αν θα δεχτεί η Εκκλησία χωρίς αλλαγή τους αμαρτωλούς, τι θα γίνει;

Μου θυμίζει την ευαγγελική παραβολή του Κυρίου για τους καλεσμένους στο γάμο, όταν μπήκε ο βασιλεύς «θεάσασθαι τούς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἕνδυμα γάμου, καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἕνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφίμωθη» (Μθ. 22.11-12).

Δεν θα δεχθεί η Εκκλησία τους αμετανόητους μέσα στους κόλπους της. Αν τους δεχθεί, θα τους αποβάλλει.

Βλέπουμε, ότι δεν έχουν αλλάξει οι σχισματικοί απο την 11η Οκτωβρίου, όταν το Πατριαχείο Κωνσταντινουπόλεως πήρε τις αποφάσεις του.

Οι σχισματικοί παραμένουν εχθρικοί, επιθετικοί απέναντι στην Εκκλησίας μας.

Αυτό το κατάλαβαν και το επιβεβαίωσαν ήδη οι Ορθόδοξες Εκκλησίες της Σερβίας και Πολωνίας, και είμαστε ευγνώμονες σε αυτές.

Εκτός από αυτά οι σχισματικοί, που τους αναγνώρισε του Οικουμενικό Πατριαρχείο, δεν έχουν την ακώλυτη ιεροσύνη και αρχιερωσύνη.

Αν οι άλλες κατά τόπους Ορθόδοξες Εκκλησίες δεν πούν το δικό τους κατηγορηματικό όχι, όπως το είπαν ήδη οι Εκκλησίες Σερβίας και Πολωνίας, τότε αύριο θα αναγκαστούν να συλλειτουργήσουν με ανθρώπους, που δεν έχουν και δεν είχαν ποτέ κανονική χειροτονία.

Στην αρχή του σχίσματος τις χειροτονίες των σχισματικών Επισκόπων έκαναν κάποιοι τυχοδιώκτες, οι οποίοι δεν ήταν ούτε ιερείς, εξαπάτησαν τους πρώτους σχισματικούς και τους «χειροτόνησαν» σε «αρχιερατικό αξίωμα», είχαν προβλήματα και ηθικού χαρακτήρα.

Θέλω να επισημάνω, ότι αρχίζοντας από την άνοιξη του 2018, όταν ξεκίνησε όλη αυτή η ιστορία με τον Τόμο, καμία από τις Τοπικές Αυτοκέφαλες Εκκλησίες δεν έχει εκφράσει την συμφωνία της με τις ενέργειες του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Ουκρανία.

Η δε στάση των Εκκλησιών Σερβίας και Πολωνίας, οι οποίες αρνήθηκαν και αναγνώρισουν την νομιμοποίηση των ουκρανικών σχισματικών, δείχνει και μας δίνει την ελπίδα, ότι καμία από τις άλλες Εκκλησίες δεν θα έχει άλλη στάση, που θα διέφερε από την στάση των δύο εν λόγω Εκκλησιών.

Αυτό σημαίνει, κατά την γνώμη μου, ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο, αν δεν αλλάξει την γνώμη του, με πεποίθηση κινείται προς το αδιέξοδο.

Να σταματήσει, ν' ανοίξει διάλογο με μας και με την Ρωσική Εκκλησία και με όλες τις άλλες κατά τόπους Ορθόδοξες Εκκλησίες.

Από κοινού να βρούμε την λύση. Είμαστε έτοιμοι για τον διάλογο. Αλλιώς θα χάσουμε όλοι, και πρώτο το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, αλλά και όλη η Ορθόδοξη Εκκλησία.